

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/4/2025
Identifikačné číslo spisu:	3120010541
Dátum vydania rozhodnutia:	05.05.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Štíft
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:3120010541.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Štífta a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci obvineného H. Q. pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom 26. marca 2026 v Bratislave prerokoval dovolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky podané proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 27. septembra 2023, č. k. 3To/23/2022-1999, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku sa vyslovuje, že uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 27. septembra 2023, č. k. 3To/23/2022-1999, a konaním, ktoré mu predchádzalo, z dôvodu § 371 ods. 3 Trestného poriadku

bol porušený zákon

v ustanoveniach § 2 ods. 12, § 168 ods. 1, § 176 ods. 2 a § 319 Trestného poriadku v prospech obvineného H. Q., nar. XX. J. XXXX.

II. Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušujú sa uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 27. septembra 2023, č. k. 3To/23/2022-1999, a rozsudok Okresného súdu Trenčín z 18. januára 2022, sp. zn. 3Tk/1/2020, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

III. Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku sa Okresnému súdu Trenčín prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

IV. Podľa § 388 ods. 2 Trestného poriadku sa nariaďuje, aby bola vec rozhodnutá súdom prvého stupňa a odvolacím súdom v inom zložení senátu.

Odôvodnenie

Okresný súd Trenčín (ďalej aj „okresný súd“) rozsudkom z 18. januára 2022, sp. zn. 3Tk/1/2020, podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku („Tr. por.“) z dôvodu, že nebolo dokázané, že spáchal skutok,

oslobodil obvineného H. Q. spod obžaloby Krajskej prokuratúry v Trenčíne z 20. apríla 2020, č. k. 1 Kv 65/19/3300-96, pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona („Tr. zák.“) na skutkovom základe, že v presne nezistenom čase od 16. marca 2019 do 23. marca 2019, najpravdepodobnejšie dňa 17. marca 2019 asi v dopoludňajších hodinách krátko po 10.00 hodine v T. v rodinnom dome č. XX na ulici H. B., na prvom poschodí domu po predchádzajúcej vzájomnej hádke fyzicky napadol I. Q. presne nezisteným spôsobom tak, že jej spôsobil poranenia tváre a to krvnú podliatinu na ľavej strane brady a sánky, dve krvné podliatiny na spodine brady, zakrvácanie vnútornej strany mäkkých pokrývok lebky v pravej záhlavovej oblasti, nepravidelnú krvnú podliatinu na pravej strane chrbta s odreninou, krvnú podliatinu na ľavom pleci, pruhovú odreninu na ľavom pleci, krvnú podliatinu na ľavom lakti, odreninu na pravom pleci, násilne jej založil uterák na tvár a hlavu s prekrytím nosa a úst a pritlačil jej ho oproti ústam a nosovým prieduchom, čím jej spôsobil smrť udusením, pričom telo I. Q. bolo nájdené až 28. marca 2019 okolo 18 hod. v kúpeľni na prvom poschodí rodinného domu v byte č. X na H. B. č. XX v T..

Zároveň okresný súd podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodených H. Q., E. Q. a E. Q. odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podali odvolania prokurátor a poškodení, ktoré Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „krajský súd“) uznesením z 27. septembra 2023, č. k. 3To/23/2022-1999, zamietol podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné (odvolanie prokurátora), resp. podľa § 316 ods. 1 Tr. por. ako podané neoprávnenými osobami (odvolanie poškodených H. Q., E. Q. a E. Q.).

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal dovolanie minister spravodlivosti Slovenskej republiky v neprospech obvineného podaním doručeným okresnému súdu 9. mája 2024 (č. l. 2017 - 2063), keď tomuto predchádzal Ministerstvu spravodlivosti SR 5. marca 2024 doručený písomný podnet generálneho prokurátora SR na podanie dovolania (č. l. 2043 - 2050) a 15. apríla 2024 doručený písomný podnet na podanie dovolania od splnomocnenca poškodených Mgr. Branislava Mikitu (č. l. 2051 - 2063). Dovolateľ navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 18. januára 2022, sp. zn. 3Tk/I/2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 27. septembra 2023, sp. zn. 3To/23/2022, bol v prospech obvineného porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 12, § 168 ods. 1, § 285 písm. c) a § 319 Tr. por., podľa § 386 ods. 2 Tr. por. uvedený rozsudok okresného súdu v spojení s uznesením krajského súdu v celom rozsahu zrušil a zrušil tiež všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo jeho zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. okresnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol. Dovolateľ uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 3 Tr. por. a uviedol, že konajúce súdy sa nevysporiadali so všetkými usvedčujúcim dôkazmi, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní a zabezpečené dôkazy hodnotili prísne izolovane a jednostranne v prospech obvineného. To, že poškodená I. Q. bola usmrtená konaním inej osoby, bolo preukázané dostatočným súborom vo veci vykonaných dôkazov v podobe zápisnice o obhliadke miesta činu, výpovedí svedkov Ing. J. C., nstržm. H. Š., MUDr. E. G. a z rozsiahleho znaleckého dokazovania. Znaleckým skúmaním bolo rovnako ustálené, že k smrti poškodenej malo dôjsť v čase od 16. marca 2019 do 23. marca 2019 a v súvislosti s ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi sa predpokladá, že k činu došlo 17. marca 2019. Podľa znaleckého posudku č. XX/XXXX znalcov doc. MUDr. Ľubomíra Straku, PhD. a MUDr. Martina Janíka, PhD., z odboru zdravotníctvo, súdne lekárstvo, Ústav súdneho lekárstva a medicínskych expertíz v Martine a jeho dodatok zo 6. novembra 2019 bolo príčinou smrti poškodenej udusenie prekrytím tváre a vonkajších dýchacích otvorov (nosa a úst) uterákom za účasti inej osoby. Na tele poškodenej a v jej izbe boli nájdené a zaistené biologické stopy, a to krvné stopy na jej župane, tričku, pod jej nechty pravej ruky a ľudský vlas, ktoré boli následne znalecky analyzované. Znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru („KEÚ PZ“) Slovenská Ľupča, odvetvie mechanoskopia, ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2019/1269 bolo preukázané, že páchateľ po usmrtení poškodenej túto zamkol v jej kúpeľni zvonka. Okrem uvedeného bolo vykonaných viacero, najmä listinných dôkazov, preukazujúcich skutočnosť, že sa po smrti poškodenej manipulovalo s jej mobilným telefónom. Dovolateľ uplatnil námietky členené do šiestich skupín týkajúcich sa:

1. znaleckého skúmania a zaistenej DNA obvineného,

2. používania mobilného telefónu po smrti poškodenej obvineným,
3. pokladničného bloku s dátumom 28. augusta 2019,
4. konania obvineného po spáchaní skutku,
5. osobnosti a výpovedí obvineného,
6. motívu možnosti a schopnosti spáchať čin obvineným.

Ad 1

Dovolať k znaleckému skúmaniu a zaistenej DNA obvineného uviedol, že kľúčovým dôkazom preukazujúcim vinu obvineného je zaistený profil DNA obvineného na tele a veciach poškodenej I. Q.. Zo záverov znaleckého posudku KEÚ PZ Slovenská Ľupča, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie, odvetvie kriminalistickej genetickej analýzy, ČES:PPZ-KEU-SL-EXP-2019/1269, vyplýva, že DNA profily krvných stôp zaistených na župane poškodenej (nájdený v jej izbe), na jej tričku (poškodená mala oblečené, oter hnedej farby na prednej strane približne 3,3 cm od ľavého bočného švu) a ľudský vlas (nájdený na televízore nad stolíkom v izbe poškodenej, nad ktorým bolo otvorené okno) pochádzajú od osoby mužského pohlavia a sú zhodné s DNA profilom obvineného. Taktiež zaistené stery spod nechťov pravej ruky (P - ukazovák, P - 3 prst) poškodenej pochádzajú najmenej od dvoch osôb, pričom majoritná časť zmiešanej DNA pochádza od mužského pohlavia a je zhodná s DNA profilom obvineného. Na tričku poškodenej v oblasti krku bola zaistená ďalšia zmiešaná biologická stopa, pričom profil z tejto stopy je kombináciou DNA profilu porovnávacích vzoriek poškodenej a obvineného. Čo sa týka hubky na umývanie riadu (stopa č. 1/skupina II.), ktorá bola nájdená v ruke poškodenej a na ktorej zmiešaný DNA profil obsahoval rovnakú majoritnú časť, ktorá pochádza od osoby mužského pohlavia a bola zhodná s DNA profilom obvineného, tento svoju obranu postavil na tom, že išlo o predmet, ktorý používali všetci traja vrátane spolubývajúceho Ing. L. R.Č.. Ak by toto bolo dôvodným argumentom majúcim logický základ, otázkou ostáva, prečo potom nebol na zaistenej hubke na riad (na rozhodnom dôkaze, ktorý mohol byť logicky poškodenej vložený do ruky až po smrti) alebo na akejkolvek inej zaistenej stope analýzou zistený aj DNA profil spolubývajúceho Ing. L. R.I., s ktorým sa navyše poškodená osobne stretávala a pravidelne s ním komunikovala, čo iba zvyšuje šancu prenosu jeho DNA na veci poškodenej, avšak jeho DNA (v majoritnej časti) nebola zistená na žiadnej (ani len spoločne používanej) veci. Ďalej je nepredstaviteľné, že by poškodená, ktorá mala s obvineným osobný problém (v zmysle výpovedí viacerých svedkov) pre jeho neupratovanie, chodila po dome v oblečení s jeho DNA dokonca vo forme tmavých škvŕn na oblečení.

Podľa dovolateľa obvinený vysvetľoval prítomnosť jeho DNA na veciach poškodenej tým, že spoločne užívali časť priestorov v rodinnom dome (práčka, vešiak na suché prádlo, hubka na riad v ruke poškodenej atď.) a podľa jeho tvrdení sa jeho DNA pod necht poškodenej dostala z hubky na umývanie riadu. Bez ohľadu na záver znalca o nízkej špecifickej vierohodnosti obvineného (znalecký posudok č. XXX/XXXX znalca PhDr. Andreja Benkoviča, odbor psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých), bez ohľadu na dokázanú protichodnosť jeho vlastných tvrdení, toto jeho vysvetlenie neobstojí ani vo vzťahu k ostatným dôkazom. Z výpovedí svedkov C. a svedka Ing. L. R. vyplynulo, že to bola práve poškodená, ktorá priebežne udržiavala poriadok a čistotu na predmetnom poschodí rodinného domu a bola to práve ona, ktorá Ing. J. C. nahlásila problém s neporiadkom, ktorý po sebe nechával obvinený. V zmysle doplnenia č. 1 znaleckého posudku KEÚ PZ Slovenská Ľupča, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie, ČES:PPZ-KEU-SL-EXP-2019/1269 z 21. mája 2019 „...nie každý kontakt zanecháva dostatočné množstvo biologického materiálu potrebného na úspešnú DNA analýzu s možnosťou individuálnej identifikácie. Všeobecne, pri každom ďalšom prípadnom sekundárnom prenose biologického materiálu dochádza k jeho signifikantnému znižovaniu.“ a „V prípade cudzorodého ľudského biologického materiálu, ktorý sa môže nachádzať pod nechtami, dochádza bežnou ľudskou činnosťou (napríklad umývanie rúk, predmetov alebo priestorov a iné) k značnému znižovaniu jeho množstva alebo k jeho úplnému odstráneniu. Podstatne na to vplyva frekvencia opakovania vyššie uvedených hygienických aktivít, ich trvanie, intenzita, použité čistiace prostriedky, prípadne ďalšie faktory a ich vzájomné interakcie.“ Táto skutočnosť v úzkom súvisi s častým umývaním rúk poškodenej alebo so samotným charakterom a účelom hubky na riad, by teda nepochybne znemožnila akúkoľvek analýzu takejto stopy a preukázanie prítomnosti DNA na tele poškodenej. Logickým vyústením je tak záver, že k zaisteniu DNA profilu obvineného za nechtami

poškodenej a na hubke na riad v ruke poškodenej došlo po „manipulácii alebo dotyku s objektom (predmet, osoba)“.

Dovolateľ uviedol k ďalšej stope v podobe uteráku (stopa č. 4/skupina I.), ktorý bol nádejný na tvári poškodenej, že na ňom bol zaistený biologický materiál pochádzajúci najmenej od dvoch osôb. Najmarkantnejším, niekoľkokrát v rozhodnutí odvolacieho súdu pertraktovaným argumentom, je údajné vylúčenie pôvodu biologických stôp od obvineného na predmetnom uteráku, avšak zo znaleckého posudku takýto záver v žiadnom prípade nevyplýva. Zo záverov naopak vyplýva iba to, že biologický materiál zaistený na predmetnej stope (ako aj na stopách č. 6/skupina III. - župan - svetlá škvrna, zviditeľná - škvrna; stopa č. 4/skupina III. - manuál, predná a zadná strana; stopa č. 10/skupina V. - tričko - povrch zadnej strany v oblasti krku) pochádza najmenej od dvoch osôb. V zmysle posudku pôvodcom rovnakej majoritnej časti DNA profilu biologického materiálu zaisteného z uvedených stôp je poškodená, pričom obvinený bol vylúčený ako pôvodca rovnakej majoritnej časti DNA profilu a minoritná časť nie je vhodná pre porovnanie a na individuálnu identifikáciu. Vzhľadom na vyššie uvedené tak závery a hodnotenia o tom, že pôvodcom takéhoto biologického materiálu nemôže byť obvinený, sa javia ako absolútne nesprávne. Interpretáciou záverov znaleckého posudku totiž nemožno dospieť k záveru o vylúčení obvineného ako pôvodcu minoritnej časti DNA a nemožno ňou dospieť ani k záveru, že išlo o tretiu osobu. Obsah záveru znaleckého posudku v tejto časti možno jednoznačne vyložiť iba tak, že minoritná časť DNA profilu nie je vhodná na porovnanie a individuálnu identifikáciu pôvodcu, resp. inak povedané, nič to nemení na tom, že mohlo ísť aj o biologický materiál obvineného, avšak vzhľadom na jeho nepatrný podiel nebolo možné uskutočniť individuálnu identifikáciu. K totožnej nesprávnej interpretácii záverov znaleckého skúmania došlo aj v prípade stopy č. 1/skupina II. (hubka - čierny povrch) a stopy č. 1/skupina IV. (P - ukazovák, P - 3. prst). Pri uvedených dôkazoch bol zaistený bližšie nešpecifikovaný biologický materiál pochádzajúci od dvoch osôb, pričom zmiešaný profil DNA obsahuje rovnakú majoritnú časť pochádzajúcu od obvineného. Ako pôvodca majoritnej časti DNA profilu zaisteného na uvedených stopách bola poškodená vylúčená a minoritná časť nie je vhodná pre porovnanie a individuálnu identifikáciu pôvodcu. Opäť teda platí, že záver súdu o tom, že jej pôvodcom nemôže byť aj poškodená, ale tretia osoba, je absolútne nesprávny, keďže znalec takýmto záverom nevylúčil poškodenú ako pôvodcu minoritnej časti DNA a už vôbec neuviedol, že jej pôvodcom je iná, tretia osoba. Stopy DNA obvineného, dokonca v niektorých prípadoch v majoritnej časti, sa teda našli na tele poškodenej, hoci tieto sa tam nachádzať nemali, resp. udržať sa tam, pretože poškodená sa s obvineným aktívne nestýkala a nenavštevovali sa, náhodné naniesenie a udržanie DNA je prakticky vylúčené, pretože poškodená bola podľa vyjadrení svedkov čistotná a podľa znalca dochádza realizáciou bežných hygienických úkonov k odstraňovaniu biologických stôp. Výsvetlenie obvineného o prítomnosti DNA na župane alebo na poškodenej, na jej tričku, ako aj jeho vlas zaistený pri televízore v jej izbe, je pri zohľadnení čistotnosti poškodenej a faktu, že dôvodom ich vzájomného konfliktu bola neschopnosť obvineného dodržiavať základné hygienické návyky v spoločných priestoroch, absolútne nereálne. Oba súdy tak nesprávne, v rozpore so znaleckými závermi, výlučne v prospech obvineného, interpretovali výsledky skúmania biologických materiálov so zmiešanými DNA profilmi, a to najmä a nielen v tom smere, že nesprávne argumentovali, že na tričku, župane a uteráku poškodenej sa našiel biologický materiál zmiešaného DNA profilu pochádzajúceho od najmenej dvoch osôb, pričom obvinený bol vylúčený ako pôvodca DNA v uvedených zmiešaných profiloch.

Ad 2

Dovolateľ k používaniu mobilného telefónu po smrti poškodenej obvineným uviedol, že súdy úplne odignorovali podstatnú skutočnosť, resp. sa s ňou nevysporiadali, a to lokalizáciu mobilného telefónu poškodenej a obvineného 19. marca 2019 v miestach v smere do U.. Podľa správ od telekomunikačného operátora sa v čase po smrti poškodenej nachádzal jej mobilný telefón v rovnakej lokácii ako mobilný telefón obvineného, resp. samotný obvinený a uvedené potvrdzuje nielen samotná lokácia oboch mobilných telefónov (resp. telefónnych čísiel), ale aj lístok, ktorý si obvinený kúpil do mesta a rozpis jeho pracovných smien (v rozhodných dňoch 17. až 19. marca 2019 mal voľno). Poškodená bola naposledy videná 16. marca 2019 pred obchodným domom P. na T. B. v H. v poobedňajších hodinách, čo bolo potvrdené aj cestovným lístkom nájdeným v jej bunde. Z výpisov uskutočnenej telekomunikačnej prevádzky zo SIM karty s telefónnym číslom používanom poškodenou vyplýva, že 16.

marca 2019 tento mobilný telefón používala, a to aj v čase o 22.41 hod., následne 17. marca 2019 mobilný telefón používaný vôbec nebol, znovu bol používaný až dňa 18. marca 2019 od 6.33 hod. až do 25. marca 2019, kedy bol o 08.37 hod. prihlásený na mobilných dátach a viac už k jeho používaniu nedošlo. Dňa 19. marca 2019 bolo telefónne číslo používané poškodenou zachytené bunkou telefónneho spojenia v čase o 13:01:14 hod. do 13:07:30 hod. v smere U., ul. H. XXXX. V tom čase, už po smrti poškodenej, prebiehala medzi telefónnym číslom poškodenej komunikácia s telefónnym číslom jej dcéry E. Q. - išlo o tri SMS správy odoslané z telefónneho čísla poškodenej a dve SMS správy prijaté od dcéry poškodenej E. Q.. Zo správy J. H. a.s. vyplýva, že obvinený používal dopravnú kartu, resp. cestoval 19. marca 2019 v čase o 09:49:01 hod. v smere do U., následne v ten istý deň nastúpil v H. na E. o 15:47:48 hod. a vrátil sa do T.. Teda obvinený sa v rozhodnom dni a čase 19. marca 2019 pohyboval v rovnakých miestach, v ktorých bol zachytený mobilný telefón poškodenej. Obvinený pracoval ako SBS pracovník a zabezpečoval objekt E. E., pričom v rozhodných dňoch ohľadom skutku mal voľno a najbližšie nastúpil do práce 20. marca, resp. 21. marca 2019, ďalej pracoval v dňoch 24. až 26. marca 2019 a 29. a 30. marca 2019. Mobilný telefón poškodenej bol pritom v týchto dňoch 20., 21. a 25. marca 2019 zachytený v miestach výkonu práce obvineného, a teda najbližšími bunkami telefonického spojenia na ul. J. a Š.. Do ustáleného skutkového deja tak zapadajú ďalšie zistenia týkajúce sa mobilného telefónu alebo jej poškodenej a pohybu obvineného, pričom SMS správy, ktoré boli v tom čase odoslané z mobilného telefónu poškodenej, svedkovia vrátane dcéry poškodenej, označili za divné a mali pochybnosť, že ich písala poškodená.

Ad 3

Dovolateľ k pokladničnému bloku s dátumom 28. augusta 2019 uviedol, že 29. októbra 2019 boli obvinenému v zmysle príkazu prokurátorky odňaté veci, ktoré mal obvinený pri sebe, keď bol toho istého dňa zadržaný a medzi týmito vecami bol aj 1 ks pokladničný blok z Q. s dátumom 28. augusta 2019 a jeho predmetom bolo vrátenie tovaru, kľúč tvar/nabyt. Podľa výpovede svedka Ing. E. U., ktorý je konateľom spoločnosti G. s. r. o., ktorá sa zaoberá výrobou kľúčov a servisom kľúčov a zámkov, ide o pokladničný blok k vráteniu tovaru 28. augusta 2019 o 14.33 hod. v cene 2 eur v prevádzke, ktorá sídli v Q. v H., na tomto bloku je vidieť, že ide o tzv. tvarový kľúč, ktorých majú orientačne 50 druhov a mohol to byť aj nábytkový kľúč, ktorých majú orientačne 10 druhov, podľa svedka sa tvarové kľúče používajú najmä na uzamykanie interiérových dverí bytov a domov. Tvarové kľúče sa najčastejšie vracajú z dôvodu, že zákazníkovi kľúč nefungoval, nemajú dôvod takýto kľúč nevziať späť a lehotu, v priebehu ktorej môžu zákazníci tovar vrátiť, nemajú fixne stanovenú.

Ad 4

Dovolateľ ku konaniu obvineného po spáchaní skutku uviedol, že okresný súd úplne opomenul vyhodnotiť závery znaleckého posudku č. 3/2020 z odboru elektrotechnika a relevantnosť toho, prečo obvinený 18. marca 2019 (deň po smrti poškodenej) a opäť 29. marca 2019 (deň po nájdení tela poškodenej) na svojom notebooku intenzívne vyhľadával letenky do zahraničia a ubytovanie, súdy rovnako nereflektovali závery znaleckého posudku, v ktorých znalec Ing. Vladimír Adámik potvrdil, že z notebooku obvineného došlo k cieľnému zmazaniu predchádzajúcej histórie prehliadania web stránok internetovej aktivity pred 5. augustom 2019. Obvinený rovnako sledoval rôzne videá vzťahujúce sa k násilnej trestnej činnosti, napr. o najznámejších sériových vrahoch na svete vrátane vraha, ktorý škrtil obeť rukami a ktorý sa ukrýval v kúpeľniach svojich obetí a jedna z obetí ležala tvárou nahor a hlavu mala zabalenú v uteráku, taktiež boli navštevované pornostránky so ženami nad 40 rokov, všetky tieto videá obvinený sledoval až po smrti poškodenej. Ďalej bolo poukázané na výpoveď svedkyne Ing. J. C., dcéry majiteľky domu, v ktorom bývali poškodená a obvinený, že jej bolo divné, že boli na izbe a kúpeľni otvorené okná, vonku bola ešte zima a nebohá bola podľa jej skúsenosti zimomravá. V čase úkonu bol obvinený vo svojej izbe, dvere mal zamknuté, policajti boli v dome niekoľko hodín, napriek tomu nevyšiel von a keď mu volala, tak hovor nedvíhal, následne otvorila dvere kľúčom a obvinený sedel a počúval hudbu so slúchadlami na ušiach.

Ad 5

Dovolateľ k osobnosti a výpovediam obvineného poukázal na

- závery znaleckého posudku č. XX/XXXX Centra duševného zdravia s.r.o., odvetvie psychiatria, podľa

ktorého bola u obvineného zistená schizoidná porucha osobnosti, ide o variant povahy vyznačujúcej sa emočnou fádnosťou, preferovaním samoty, minimalizovaním sociálnych kontaktov a až úzkostlivé ľpenie nad dodržiavaním svojej osobnej zóny, resp. jej neprekračovania druhými ľuďmi,

- závery znaleckého posudku č. XXX/XXXX PhDr. Andreja Benkoviča, odvetvie klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých, podľa ktorého je obvinený po intelektovej stránke vo vyššom pásme priemernej inteligencie, jeho rozumová, mentálna chápanosť je primeraná, obvinený nie je sebakritický, má zvýraznenú tendenciu zamlčovať prežité udalosti, špecifická vierohodnosť je z tohto dôvodu u neho znížená, osobnosť je pervazívne introvertovaná, nezrelá, v záťažových situáciách má nízku frustračnú toleranciu, prechádza do depresívneho prežívania až s panickými atakmi, je pre neho typický emočný chlad, odstup, oploštená emocionalita, volí izolovaný štýl života,

- obsah uznesenia ÚVTOS a ÚVV Ilava, sp. zn. ÚVTOS a ÚVV-5/19-IL-2020, podľa ktorého bolo zistené, že obvinený je schopný agresívneho a násilného konania, ktorého sa dopustil voči telesnej integrite spoluväznenej osoby, keď počiatočný útok obvineného mal spočívať v škrtení danej osoby, pričom spúšťačom konania bol úplne bezvýznamný konflikt, resp. podľa hlásenia ÚVTOS a ÚVV Ilava bolo obvinenému 16. júna 2020 v rámci osobnej prehliadky pri prijatí do väzenskej nemocnice v priestore ľavej topánky nájdené viečko z konzervy v polovici obvodu zabrúsené na reznú hranu, ktorý bol väznicou posúdený ako nástroj vyrobený za účelom ohroziť život, zdravie alebo slúžiť na úteku,

- na skutočnosť, že obvinený nemá na obdobie smrti poškodenej žiadne alibi a bolo dokázané, že viackrát klamal či zavádzal o mieste, na ktorom sa v inkriminovanom čase mal nachádzať, vo vzťahu k posúdeniu vierohodnosti výpovede obvineného bolo poukázané aj na vnútornú nekonzistentnosť a nejednotnosť obsahu jeho výpovedí a v úzkom súvisi so znaleckým skúmaním jeho osobnosti napr. v otázke vierohodnosti výpovedí s tým, že pri vyšetrení obvineného znalcami bolo realizované cieľené štruktúrované klinické psychiatrické forenzné interview, kde uviedol, že bol v E. v piatok 22. marca 2019 v podniku P. na hip - hopovej akcii, čo je v rozpore s tým, čo uviedol ako zadržaný podozrivý 29. októbra 2019 pred vyšetrovateľom, keď uviedol, že v marci 2019 nebol odcestovaný a pohyboval sa v H. a T., pričom v rozpore s tým pred sudcom Okresného súdu Trenčín vo výpovedi 31. októbra 2019 uviedol, že 23. marca 2019 nebol doma, bol v E. na jednej akcii v klube J., keď nakoniec je toto tvrdenie v rozpore s jeho tvrdením prezentovaným pred Krajským súdom v Trenčíne, kde potom ako zistil, že klub J. sa v E. nenachádza, uviedol, že to bol klub P., pričom pri preverovaní tohto alibi políciou bolo zistené, že v E. sa nenachádza klub P. ani klub J..

Ad 6

Dovolateľ k motívu, možnosti a schopnosti spáchať čin uviedol, že obvinený mal faktickú možnosť poškodenú usmrtiť, keďže spoločne bývali v jednom rodinnom dome, prostredie dôkladne poznal, mal teda reálny prístup k poškodenej a mal možnosť čin spáchať. Vzhľadom na to, že oddaľoval nájdenie tela poškodenej, mal dostatok času na premyslenie, ako sťažiť a znemožniť jeho odhalenie, celú situáciu mal dostatočne pod kontrolou, na miesto činu mal bezproblémový prístup a mohol manipulovať nielen s vecami a telom poškodenej, ale dokonca na miesto činu priniesť veci, ktoré sa tam pôvodne nemuseli nachádzať (napr. nevysvetliteľná plechovka od piva s bližšie neurčenou DNA) za účelom skomplikovať dokazovanie a teda jeho odhalenie. V otázke motívu je potrebné vychádzať z osobnosti obvineného, keď skutočnosť, že sa poškodená opakovane sťažovala na obvineného, potvrdzujú viaceré svedecké výpovede Q. W., Ing. L. R., Ing. J. C., C. C., E. Q., E. Q., H. Š. či D. E.. Podľa svedkyne Ing. J. C. medzi nimi existoval „skrytý konflikt“ a z tohto dôvodu upozornila obvineného, ktorý jej prisľúbil nápravu. Teda obvinený vedel, že s ním má poškodená osobný problém a sťažovaním sa na jeho osobu zasiahla do jeho osobnej sféry a v kontexte udalostí zistených z vyšetrovania sa osobnosť obvineného prejavovala ako neschopná zvládať sociálny kontakt, ktorý ho nadmerne frustruje, je neschopný nadväzovať vzťahy, empaticky nahliadať na potreby druhých, tieto zistenia sú v súlade s výpoveďami niektorých svedkov, ktorí ho vykreslili ako tichého a utiahnutého samotára. Z výpovede svedka D. Č., ktorý býval v prenájme v danom rodinnom dome na prízemí, vyplýva, že buď 17. marca 2019 alebo 23. marca 2019, približne okolo 10.00 hod. počul zhora strašný krik, hádku, počul mužský a ženský hlas, počul tiež búchanie, dupanie, ktoré trvalo asi 10 - 15 minút a po hádke nepočul ani nevidel nikoho odchádzať z domu. Agresívne črty v správaní obvineného vyplývajú aj zo svedeckej výpovede W. U., ktorá s ním prichádzala do kontaktu prevažne telefonicky v zamestnaní.

Podľa dovolateľa vzhľadom na vykonané dokazovanie je zrejmé a logické, že smrť poškodenej nastala násilným dusením inou osobou, pričom skutok musela spáchať iba osoba znalá nielen samotného miesta činu, ale aj osoby samotnej poškodenej. Išlo o osobu, ktorá vedela, ako funguje kúrenie v rodinnom dome a že ak dôjde k otvoreniu okien na kúpeľni, dôjde k spomaleniu hnilobného procesu (najmä však vzhľadom na charakter spoločného bývania šírenie hnilobného zápachu), čím malo dôjsť plynutím času i k znehodnoteniu možných dôkazov a stôp, v dôsledku čoho sa zníži šanca odhaliť páchatel'a tohto činu. Išlo o osobu, ktorá vedela, aké zámky sa v dome nachádzajú (podľa konštatovania KEÚ PZ Slovenská Ľupča, odbor mechanoskopie, viaceré zámky v rodinnom dome mohli mať zhodný profil kľúčového otvoru a jedným kľúčom tak bolo možné ovládať viacero zámkov). Kto iný by mal opakovane prístup na miesto činu, na ktoré sa podľa vykonaného dokazovania opakovane vracal (najmä pre potrebu manipulovania s kľúčmi a mobilným telefónom poškodenej) a kto iný by vedel, kedy môže vstúpiť na miesto činu bez prípadných svedkov, napr. Ing. L. R., príp. obvineného. Jediným logickým záverom najmä v spojení s vykonaným dokazovaním je, že išlo o obvineného, jeho prítomnosť na mieste činu a jeho aktivita voči telu poškodenej, keď DNA profil druhého spolubývajúceho Ing. R. nebol na rozdiel od obvineného zistený ani na jednom zo zabezpečených dôkazov. Obvinený poznal miesto činu, poznal návyky a spôsob života poškodenej, mal dostatočný časový priestor a prostriedky na to, aby oddialil nájdenie tela poškodenej a s odkazom na znalecké skúmanie, ktoré potvrdilo intelektuálnu stránku obvineného vo vyššom pásme priemernej inteligencie, sa na konfrontáciu s orgánmi činnými v trestnom konaní dostatočne pripravil.

Napokon dovolateľ poukázal na časť odôvodnenia napadnutého uznesenia krajského súdu, ktorou sa dotkol výpovedi znalca doc. MUDr. Ľubomíra Straku, PhD. na hlavnom pojednávaní 5. októbra 2021 (znalec, ktorý spolu s MUDr. Martinom Janíkom, PhD. vypracoval znalecký posudok č. XX/XXXX Ústavu súdneho lekárstva a medicínskych expertíz v Martine, odbor zdravotníctvo, súdne lekárstvo a jeho dodatok zo 6. novembra 2019). V zmysle znaleckého dokazovania, najmä po vypracovaní dodatku k znaleckému posudku, na základe komplexného zhodnotenia nových a aktuálnych vyšetrených okolností (ktoré znalcom pôvodne neboli exaktne známe) a pri zohľadnení rozvoja rozkladných zmien na tele a stavu posmrtného zachovania orgánov tela poškodenej ohraničili znalci dobu uplynutej od smrti poškodenej na časový interval 5 až 12 dní pred nálezom jej tela, a teda obdobie od 16. marca 2019 do 23. marca 2019. Znalec doc. MUDr. Ľubomír Straka, PhD. uviedol, čo následne potvrdil aj pred okresným súdom po zrušení rozsudku a vrátení veci z dôvodu potreby opätovného prejednania veci, že k smrti poškodenej došlo konaním inej osoby, a to prekrytím tváre vonkajších dýchacích otvorov (nosa a úst) nepriedušnou mäkkou textíliou (uterák), účasť inej osoby na tomto čine vyplýva z atypickej polohy uteráka na tvári a hlave poškodenej a spôsobu jeho fixácie, kedy uterák tesne prekryval až zaobal'oval celú jej tvár a celé bočné strany hlavy, teda že uterák mohol byť násilne naložený na tvár a hlavu poškodenej inou osobou s prekrytím nosa a úst a súčasne pritlačený proti ústam a nosovým prieduchom. Podľa znalcov dusenie prebiehalo postupne, kedy sa poškodená dostala následkom nedostatku kyslíka a následkom depresie centrálného nervového systému a útlmu dýchania do bezvedomia, mohlo to trvať aj niekoľko desiatok minút, išlo o násilnú smrť pre svoju všeobecnú podstatu, ktorá je v príčinnej súvislosti s prekrytím tváre a vonkajších dýchacích otvorov. Na záveroch znaleckého posudku zotrval aj znalec MUDr. Martin Janík, PhD. pri výsluchu 18. marca 2019, keď doplnil, že krvné podliatiny brady poškodenej môžu pochádzať od prstov, ak je tlak vyvíjaný cez ošatenie, textíliu aj uterák a aj napriek tomu, že na tele poškodenej neboli nájdené obranné poranenia, ich neprítomnosť nevylučuje nijakú fyzickú interakciu s inou osobou. Na uvedené obsahovo nadviazal znalec doc. MUDr. Ľubomír Straka, PhD. na hlavnom pojednávaní 5. októbra 2021, kedy uviedol, že na schopnosť poškodenej brániť sa mohli mať nepriaznivo vplyv aj antidepresíva a antihypertenzíva, ktoré užívala a týmito akútne ovplyvnenie v čase smrti poškodenej mohli negatívnym spôsobom ovplyvniť činnosť srdca krátko pred smrťou a mohli tiež spôsobiť zvýšenú citlivosť a reaktivitu nervového systému. Znalec doplnil, že útok vykazoval prvky vysokej agresivity, resp. násilia, ktorá sa pretavila do stavu spojiviek oboch očí poškodenej, ktoré vykazovali početné bodkovité krvné výrony (tzv. petechie), vľavo až splývavé ložisko zakrvácania, organizmus poškodenej proti duseniu dlho a intenzívne bojoval. Z obsahu informácií poskytnutých znalcom na hlavnom pojednávaní 5. októbra 2021 tak jasne vyplýva, že sa dostatočným spôsobom vyjadril ku všetkým otázkam, ktoré po zrušení veci a jej vrátení súdu prvého stupňa zostali podľa odvolacieho súdu nezodpovedané. Aj napriek tomu sa odvolací súd v odôvodnení

svojho rozhodnutia nad rámec vyjadruje k obsahu záverov prezentovaných znalcom, s ktorými nesúhlasí a podľa názoru odvolacieho súdu znalec na hlavnom pojednávaní prekročil svoju odbornosť, keď bez pribatia odborného konzultanta pristúpil k vyjadrovaniu sa k otázkam ovplyvnenia nervovej sústavy a psychiky poškodenej pred smrťou vyššie uvedenými látkami zistenými v jej krvi. V tomto smere je potrebné poukázať na skutočnosť, na ktorú poukázal aj samotný znalec, že jeho hlavným zameraním je súdnolekárska alkoholológia, toxikológia, psychotropné a omamné látky, dopravné nehody a strelné poranenia. Súdnolekárska toxikológia je odbor súdneho lekárstva, ktorý sa zaoberá skúmaním chemických látok v ľudskom tele a znalci z predmetného odboru tak môžu poskytovať informácie o tom, aký majú rôzne látky vplyv na psychiku skúmaných subjektov. Podľa dovolateľa vzhľadom na obsah odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, je to práve odvolací súd, ktorý prekročil svoje oprávnenia, kedy aj napriek doplneným odborným vyjadreniam znalca, tieto interpretuje v rozpore, de facto s nimi nesúhlasí a prináša vlastné odborné, súdnoznalecké závery, nie závery právne (najmä pri zraneniach poškodenej nájdených na vnútornej strane lebky - ložiskové zakrvácanie v pravej záhľavovej oblasti v rozsahu 6,5 x 3 cm). Je preto nepochopiteľné až zarážajúce, z akého dôvodu príslušné súdy nesprávne interpretujú jednoznačné výsledky a závery nielen znaleckého skúmania, ktoré v zmysle výpovede znalca preukázali a potvrdili nielen dátum, ale aj príčinu smrti a vznik ďalších poranení na tele poškodenej. Znalec je jediným oprávneným subjektom vyjadrujúcim sa k odborným (medicínskym) záverom znaleckého skúmania.

Podľa dovolateľa došlo zo strany príslušných súdov k vážnym pochybeniam, najmä v rámci náležitého objasnenia veci, priebehu hlavného pojednávania, nestrannosti či svojvoľných úvah nezodpovedajúcich záverom znaleckého dokazovania. Obidva konajúce súdy právoplatný oslobodzujúci výrok založili v podstate na téze, že existuje závažná pochybnosť o „autenticite“ biologických stôp na tele a veciach poškodenej, keďže nie je vylúčené, že tieto môžu patriť aj tretej, nestotožnenej osobe. Uvedená téza bola zo strany súdov presadená vychádzajúc zo skutkových záverov, ktoré majú vyslovene špekulatívny, miestami až konšpiračný charakter, bez akéhokoľvek racionálneho základu. Krajský súd sa postavil do úlohy znalca a zameriava sa na dôkazy, ktoré nielenže interpretuje rozdielne od záverov znaleckého skúmania, ale absolútne ignoruje obsah ďalších, vo veci zabezpečených a významných dôkazov, ktoré jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností usvedčujú obvineného. Stalo sa to aj v dôsledku procesného postupu týkajúceho sa spôsobu zaznamenania dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní, keď zvukové záznamy neboli prepísané do písomnej podoby, čím došlo zo strany konajúcich súdov k masívnej dezinterpretácii a konfirmačnému skresleniu dôkazov týkajúcich najmä zranení poškodenej, ale aj zaistených zmiešaných biologických stôp a svedeckých výpovedí.

Podľa dovolateľa najmä s poukazom na závery znaleckého dokazovania, v úzkom súvisi s ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi, tak nemožno súhlasiť s názorom súdov, že by nebola vytvorená ucelená reťaz dôkazov presvedčivo, jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností usvedčujúcich obvineného zo žalovaného skutku a naopak z vykonaného znaleckého dokazovania bez rozumných pochybností vyplýva, že takéto dôkazy boli zabezpečené a tieto do seba detailne zapadajú, od zaisteného DNA profilu obvineného na tele a v osobnom priestore poškodenej, cez používanie jej mobilného telefónu obvineným s cieľom oddialiť nájdenie jej tela a minimalizovať tak jeho odhalenie až po ďalšie podporujúce dôkazy. Jediným dôkazom, ktorý do tejto reťaze nezapadá, je výpoveď obvineného. Aj napriek tomu, že pri vydaní pôvodného odsudzujúceho rozsudku mal okresný za dostatočne preukázané, že obvinený sa dopustil žalovaného trestného činu a napriek tomu, že doplnené dokazovanie dokonca prinieslo posilnenie dôkaznej situácie v neprospech obvineného, okresný súd spolu s krajským súdom v rozpore s výsledkami dokazovania dospeli k záveru, že nepriame dôkazy vedúce k dôvodnému podozreniu voči obvinenému, nevylučujú reálnu možnosť, že by páchatelom žalovaného skutku mohla byť aj iná osoba. S poukazom na uvedené skutočnosti napadnuté rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu vychádzajú zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený a zároveň boli pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a uvedené rozhodnutia nemožno ponechať bez nápravy, najmä ak pri realizácii tejto najzávažnejšej trestnej činnosti s nenapraviteľným následkom, bolo ich povinnosťou sa mimoriadne dôsledne spracovávať dotknutými ustanoveniami Trestného poriadku, najmä pokiaľ ide o hodnotenie dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por.

K podanému dovolaniu sa vyjadril obvinený prostredníctvom obhajcu JUDr. Jozefa Podobu podaním z 9. júla 2024 (č. l. 2090 - 2093), v ktorom navrhol dovolanie zamietnuť podľa § 392 ods. 1 Tr. por. Obvinený poukázal na priebeh konania a v rámci prvého meritórneho rozhodnutia okresného súdu, ktorým bol uznaný vinným, na porušovanie práva na obhajobu a porušenie zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci podľa § 2 ods. 10 Tr. por. tým, že boli bezdôvodne zamietané jeho návrhy na doplnenie dokazovania, ktoré by bolo spôsobilé preukázať jeho nevinu. K oslobodzujúcemu rozsudku okresného súdu uviedol, že tento sa zaoberal všetkými okolnosťami a zaistenými stopami z miesta činu, pričom správne konštatoval, že hlavne z výsledkov DNA analýzy jednoznačne vyplýva, že na mieste činu sa musela nachádzať aj ďalšia osoba mužského pohlavia, ktorá nebola stotožnená. Krajský súd sa v napadnutom uznesení, ktorým boli odvolania prokurátora a poškodených zamietnuté podľa § 319 Tr. por., resp. § 316 ods. 1 Tr. por., podrobne zaoberal dôvodmi odvolania prokurátora a konaním okresného súdu, pričom konštatoval aj to, že prokurátor neopieral podanú obžalobu o žiaden priamy dôkaz a pokiaľ ide o hodnotenie nepriamych dôkazov, tak nezistil rozpor s § 2 ods. 12 Tr. por. a správne poukázal na skutočnosť, že v tejto trestnej veci sa od počiatku postupovalo nedôsledne v rozpore s § 2 ods. 10 Tr. por.

Dovolací súd pre úplnosť uvádza, že prvýkrát bolo v prejednávanej veci o obžalobe rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 26. novembra 2020, sp. zn. 3Tk/1/2020, ktorým bol obvinený H. Q. uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe a bol mu uložený podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere pätnásť rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. s poukazom na § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia a podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad na dva roky. Podľa § 287 ods. 1, ods. 2 Tr. por. bolo tiež rozhodnuté, že obvinený je povinný nahradiť poškodeným H. Q. a E. Q. každému škodu 10 tis. eur z titulu nemajetkovej ujmy a poškodenej E. Q. škodu 2.987,88 eur a z titulu nemajetkovej ujmy škodu 10 tis. eur. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 24. marca 2021, sp. zn. 3To/1/2021, bol podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. tento rozsudok okresného súdu zrušený v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. bola vec vrátená okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie s tým, že odôvodnenie rozsudku okresného súdu o vine obvineného v rozpore s § 168 ods. 1 Tr. por. nedáva jasné a úplné odpovede na rozhodné otázky, zodpovedanie ktorých je nevyhnutné pre preskúmanie správnosti okresným súdom ustáleného skutkového stavu. Okresný súd následne po novom prejednaní veci rozhodol o obžalobe oslobodzujúcim rozsudkom uvedeným na začiatku odôvodnenia tohto rozhodnutia.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o dovolaní 16. januára 2025, pričom prvýkrát 27. septembra 2024 predložený spisový materiál na rozhodnutie o dovolaní napadol do senátu 5T a bol dovolacím súdom vrátený prípisom predsedu senátu z 11. októbra 2024, sp. zn. 5 Tdo 64/2024, ako predčasne predložený, keďže okresným súdom neboli riadne vykonané úkony podľa § 376 Tr. por. (nezaslanie vyjadrenia obvineného k dovolaniu procesným stranám) a bolo potrebné odstrániť nezrovnalosti ohľadom vyjadrenia prokurátora k podaniu odvolania do zápisnice o hlavnom pojednávaní 18. januára 2022. Senát 5T tunajšieho súdu v čase prvého pridelenia veci, ktoré je rozhodujúce pre jeho zloženie (s poukazom na čl. XV ods. 4 Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2025 v znení účinnom v čase pridelenia veci, podľa ktorého trestnú vec opätovne predloženú po tom, ako bola vybavená „inak“, vybaví senát v pôvodnom zložení, t. j. v zložení v čase prvého pridelenia veci), rozhodoval v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a JUDr. Marián Mačura.

Verejné zasadnutie dovolacieho súdu bolo vykonané v neprítomnosti obvineného H. Q., ktorý súhlasil s vykonaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti písomným podaním z 19. marca 2026 (č. l. 2168) a poškodených H. Q., E. Q. a E. Q.. V konečných návrhoch poverená zástupkyňa ministerstva spravodlivosti uviedla, že minister spravodlivosti navrhuje, aby bolo dovolaniu vyhovieť z dôvodov v ňom uvedených, prokurátor generálnej prokuratúry uviedol, že sa pripája k návrhu zástupkyne ministerstva spravodlivosti a navrhuje dovolaniu vyhovieť s poukazom aj na skutočnosť, že podnet k

dovolaniu podal generálny prokurátor. Obhajca uviedol, že v zmysle vyjadrenia k dovolaniu navrhuje podané dovolanie zamietnuť a poukázal, že v pôvodnom konaní neboli vykonané obhajobou navrhované dôkazy.

Podľa § 371 ods. 3 Tr. por. minister spravodlivosti podá dovolanie aj proti právoplatnému rozhodnutiu vychádzajúceho zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený, alebo ak boli pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci.

Podľa § 386 ods. 1 Tr. por. ak bol dovolacím súdom zistený dôvod dovolania podľa § 371, vysloví rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa tento dôvod opiera.

Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. súčasne s výrokom uvedeným v odseku 1 dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie alebo jeho časť, alebo aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo. Po zrušení rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd podľa okolností prípadu zruší aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa. Ak je nezákonný len niektorý výrok napadnutého rozhodnutia alebo rozhodnutia súdu prvého stupňa a ak ho možno oddeliť od ostatných, zruší dovolací súd len tento výrok. Ak však zruší hocí len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. dovolací súd po zrušení napadnutého rozhodnutia alebo niektorého jeho výroku prikáže spraviť súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Podľa § 388 ods. 2 Tr. por. ak prikazuje dovolací súd vec podľa odseku 1 na nové prerokovanie a rozhodnutie, môže súčasne nariadiť, aby ju súd rozhodol v inom zložení senátu alebo aby ju rozhodol iný sudca. Z dôležitých dôvodov môže tiež vec prikázať na prerokovanie a rozhodnutie inému súdu toho istého druhu a stupňa.

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) preskúmal podané dovolanie spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 1 Tr. por., keď jeho podaniu predchádzal obsahovo zodpovedajúci podnet generálneho prokurátora, č. l. 2043 - 2050 a splnomocnenca poškodených, č. l. 2051 - 2063), v zákonom ustanovenej lehote (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.) a spĺňa nevyhnutné obsahové náležitosti (§ 374 Tr. por.). Dovolací súd zároveň zistil, že dovolanie je dôvodné ohľadom splnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Tr. por. v zásade z pohľadu namietaných pochybení pri zisťovaní skutkového stavu, resp. vyhodnotení vykonaných dôkazov.

Pokiaľ bolo obvineným v jeho písomnom súhlase z 19. marca 2026 s vykonaním verejného zasadnutia dovolacieho súdu v jeho neprítomnosti (č. l. 2168) navrhované zamietnuť dovolanie podľa § 392 ods. 1 Tr. por. s poukazom na nález Ústavného súdu SR, č. k. PL. ÚS 3/2024-761 (č. 215/2024 Z. z.) bez bližšieho zdôvodnenia, tak dovolací súd uvádza nasledovné skutočnosti. Uvedený nález ústavného súdu z 3. júla 2024 (ohľadom zákona č. 40/2024 Z. z.) sa týkal dovolacieho konania z pohľadu vyslovenia nesúladu s ústavou prechodného ustanovenia § 567t ods. 4 Tr. por., pričom danou novelou Trestného poriadku došlo k predĺženiu lehoty na podanie dovolania podaného v neprospech obvineného zo šiestich mesiacov na tri roky. V zmysle odôvodnenia nálezu (najmä body 509 až 512) pri ústavnokonformnom výklade sa táto predĺžená lehota na podanie dovolania môže vzťahovať len na rozhodnutia súdu, ktoré nadobudli právoplatnosť najskôr 15. marca 2024. Uvedené však nie je z pohľadu prejednávanej veci určujúce, keďže minister spravodlivosti podal dovolanie v neprospech obvineného v zákonnej lehote šiestich mesiacov (podľa § 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por. v znení účinnom v čase nadobudnutia právoplatnosti napadnutého rozhodnutia). Zo spisu je zistiteľné, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu bolo obvinenému doručené 16. novembra 2023 (čo vyplýva z doručenky na č. l. 2012) a Krajskej

prokuratúre Trenčín podľa doručenky 6. novembra 2023 (č. l. 2012) s tým, že podľa vyjadrenia generálneho prokurátora v podnete na podanie dovolania došlo k takému doručeniu krajskej prokuratúre už 27. októbra 2023 (rozhodnutie krajského súdu bolo doručované Krajskej prokuratúre Trenčín priamo krajským súdom ako to vyplýva z úpravy na č. l. 2009, kde sa však doručenka nenachádza). Ministrom spravodlivosti podľa § 370 ods. 2 Tr. por. plynie lehota na podanie dovolania od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr (k tomu aj S 15/2019-I.), čo v tomto prípade znamená od 16. novembra 2023 (doručenie napadnutého rozhodnutia obvinenému), takže posledný deň na podanie dovolania bol 16. máj 2023, pričom dovolanie bolo podané na okresný súd 9. mája 2023 (úradná pečiatka okresného súdu na sprievodnom liste k dovolaniu, č. l. 2017), t. j. včas v zákonnej lehote.

Dovolací súd pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených, najzávažnejších procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Dovolanie preto možno podať iba proti niektorým druhom súdnych rozhodnutí vydaných v trestnom konaní (sú výslovne uvedené v § 368 ods. 2 Tr. por., pričom minister spravodlivosti môže podať dovolanie aj proti rozhodnutiam uvedeným v § 371 ods. 2 Tr. por.), a to iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por. a dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.), pričom dovolací súd je viazaný uplatnenými vecnými dôvodmi dovolania (dovolaťom vytýkanými chybami) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. z iných, dovolaťom neuvedených pochybení (§ 374 Tr. por., § 385 Tr. por.). Viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia pochybení napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, a nie uvedených právnych dôvodov dovolania z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por. (R 120/2012).

Dovolať uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 3 Tr. por. Toto ustanovenie zakladá dva právne dôvody oprávňujúce ministra spravodlivosti podať dovolanie. Prvým z nich je nesprávne zistenie skutkového stavu (pochybenie pri hodnotení dôkazov vo vzťahu k zisťovaniu skutkového stavu), t. j. uplatnením tohto dovolacieho dôvodu minister spravodlivosti deklaruje svoje presvedčenie o nesprávnom hodnotení vykonaných dôkazov v konaní, pokiaľ sa týkajú okolností podstatných pre rozhodnutie. Druhým dôvodom je zistenie závažného porušenia ustanovení, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci (pochybenia pri dôkaznom postupe, na základe ktorého bol zistený skutkový stav), t. j. uplatnením tohto dovolacieho dôvodu minister spravodlivosti namietá závažné pochybenie vo vykonávaných dôkazoch, ktoré má vplyv na zistený skutkový stav.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 3 Tr. por. umožňuje preskúmavanie skutkových zistení, ktoré môže spočívať v posudzovaní spôsobu hodnotenia dôkazov a záverov, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a sú podkladom na zistenie skutkového stavu. V prípade, ak súd vyhodnotí niektorý vykonaný dôkaz inak než podľa predstáv niektorej zo strán, nezakladá táto samotná skutočnosť bez ďalšieho tento dovolací dôvod. Na úspešné uplatnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Tr. por. zákon obligatórne požaduje splnenie materiálnej podmienky ustanovenej v § 371 ods. 5 Tr. por., podľa ktorého tento dovolací dôvod nemožno použiť, ak by zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Zásadným nosným argumentom v dovolaní z pohľadu posudzovania ne/viny obvineného na žalovanom skutku je, že sa súdy v pôvodnom konaní riadne nevysporiadali s vykonaným dokazovaním, v prípade hodnotenia ktorého nevzali do úvahy a nevysporiadali sa so všetkými usvedčujúcimi dôkazmi a zabezpečené dôkazy hodnotili izolovane a jednostranne v prospech obvineného.

Dovolací súd k tomu uvádza, že jednou zo základných zásad v trestnom konaní a nosnou z pohľadu rozhodovania súdu meritórnym spôsobom, je zásada voľného hodnotenia dôkazov vyplývajúca z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorého v znení účinnom v čase vydania dovolaním

napadnutého rozhodnutia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Zásada voľného hodnotenia dôkazov je nevyhnutným prostriedkom k náležitému zisteniu skutkového stavu veci tak, aby sa v každom jednotlivom prípade vzali do úvahy osobitosti daného prípadu a súčasne zabráňuje šablónovitému, mechanickému postupu pri hodnotení dôkazov. Trestný poriadok nepriznáva žiadnemu dôkazu osobitný význam a ani neupravuje, aké množstvo dôkazov treba vykonať na preukázanie určitej skutočnosti. Súd hodnotí dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z jeho strany, ale musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom. Súd má hodnotiť každý jednotlivý dôkaz zvlášť, samostatne, ale následne aj vo vzájomnej súvislosti s ostatnými dôkazmi, pričom musí postupovať dôsledne a vlastným postojom (odborným postupom) takto hodnotiť všetky relevantné dôkazy bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo v neprospech obvineného. Je tiež potrebné dodať, že hodnotenie dôkazov sa neodvíja mechanicky od ich kvantity či kvality alebo pomeru dôkazov svedčiacich v prospech či neprospech obvineného, ale od vnútorného presvedčenia konajúceho súdu, ktoré musí byť založené na starostlivom a odbornom zvážení všetkých okolností danej veci. Zároveň táto základná zásada trestného konania musí byť realizovaná v obsahu vyhotovenia konkrétneho meritorneho rozhodnutia, z ktorého musí byť zrozumiteľne a preskúmateľne zistiteľné, akým spôsobom súd vyhodnotil v trestnom konaní vykonané dôkazy a ako dospel k svojmu rozhodnutiu, aby bola z ustálenej súdnej praxe splnená požiadavka dostatočnosti a presvedčivosti odôvodnenia rozhodnutia, keďže rozhodnutie má byť zákonné a spravodlivé (z pohľadu jeho výroku) a presvedčivé (z pohľadu jeho odôvodnenia). Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé (III. ÚS 332/2009). Pre presvedčivosť a celkovú spravodlivosť rozhodnutia je zásadné, ako súd hodnotí informácie zistené z vykonaných dôkazov. V hodnotiacich úvahách sa totiž odкрýva vlastná myšlienková činnosť súdu, ktorá by mala byť v priamej príčinnej súvislosti s výrokovou časťou rozhodnutia. V nej súd strane konania spravidla oznamuje, čo z jednotlivých informácií pre neho vyplýva, čo jednotlivé informácie dokazujú, prečo niektoré informácie považuje za presvedčivé či vierohodné a iné nie, aký má postoj v kontexte zistených informácií k hlavným obhajobným argumentom obžalovaného, vlastnými úvahami hodnotí právne aspekty obrany obžalovaného a podobne. Súd by mali poskytnúť príležitosť porozumieť ich rozhodnutiu (I. ÚS 296/2022, č. 39/2022 Zbierky nálezov a uznesení Ústavného súdu SR).

Dovolací súd uvádza, že:

- podľa § 176 ods. 2 Tr. por. v odôvodnení uznesenia treba uviesť najmä skutočnosti, ktoré sa považujú za dokázané, dôkazy, o ktoré sa skutkové zistenia opierajú, úvahy, ktorými sa rozhodujúci orgán spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti,
- podľa § 168 ods. 1 Tr. por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Osobitosti odôvodnenia meritorneho uznesenia odvolacieho súdu ako konečného rozhodnutia vo veci samej v prípade, že sa rozhoduje o odvolaní procesnej strany proti rozsudku súdu prvého stupňa, vyplývajú zo skutočnosti, že je nutné posúdiť, či odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa spĺňa zákonné náležitosti podľa § 168 ods. 1 Tr. por. a v prípade, že tomu tak nie je, je nevyhnutné, aby tieto

náležitosti uviedol samotný odvolací súd (pokiaľ z tohto dôvodu nerozhodne o zrušení rozsudku a vrátení veci súdu prvého stupňa), keďže rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu tvoria z pohľadu predmetu konania jeden celok.

Dovolací súd zistil, že meritórne rozhodnutie odvolacieho súdu (a predtým súdu prvého stupňa) uvedené požiadavky vyplývajúce zo zákona a ustálenej súdnej praxe nespĺňa.

V prejednávanej veci osobitná starostlivosť pri vykonávaní dôkazov vystupuje do popredia o to viac, že jednak ide o trestnú vec, v ktorej došlo k úmyselnému usmrteniu osoby, keď ľudský život je aj z pohľadu systematiky Trestného zákona najvýznamnejším chráneným objektom spoločenských vzťahov (trestné činy proti životu a zdraviu sú upravené v prvej hlave osobitnej časti Trestného zákona), jednak z obžaloby vyplýva, že vyšetrovaním nebol zabezpečený žiadny priamy dôkaz týkajúci sa posudzovania viny, ale táto je podaná na základe vo vyšetrovaní zabezpečených nepriamych dôkazov. Dokazovanie nepriamymi dôkazmi nie je vylúčené, ale je v zásade zložitejšie z pohľadu ich hodnotenia, hoci a priori nemožno považovať nepriame dôkazy za menej vierohodné. K preukázaniu dokazovanej skutočnosti však nepostačuje iba jeden nepriamy dôkaz, ale je potrebné viacero nepriamych dôkazov, keď v zásade iba spojenie viacerých nepriamych dôkazov má relevantnú dôkaznú hodnotu. Podľa ustálenej súdnej praxe nepriame dôkazy musia tvoriť vo svojom súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzavretú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich dôkazov, ktoré spolu zhodne a spoľahlivo dokazujú skutočnosť, ktorá je v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že je z nich možné vyvodiť jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť iného záveru (R 38/1968 - IV., R 38/1970 - I.).

Z napadnutého uznesenia krajského súdu (v súlade s rozsudkom okresného súdu) vyplýva, že zásadným dôvodom pre oslobodzujúce meritórne rozhodnutie je tá skutočnosť, že výsledky vykonaného dokazovania nepreukázali, že by obvinený bol jedinou osobou, ktorá sa mohla nachádzať na mieste činu v čase smrti poškodenej, čo v zásade krajský súd zdôvodnil (strany 12 a 13) poukázaním na túto časť odôvodnenia rozsudku okresného súdu:

Z výsledkov DNA analýzy a porovnania v zmysle znaleckého posudku KEU PZ Slovenská Ľupča z odvetvia kriminalistickej genetickej analýzy ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2019/1269 vyplýva, že na župane, ktorý sa nachádzal v izbe na posteli bola zistená krvná stopa - oter svetlohnedej farby na pravom vnútornom rukáve, ktorý pochádzal od obžalovaného. Zároveň župan bol na viacerých miestach znečistený otermi - kde bola zistená prítomnosť krvi a na župane bola zistená biologická stopa s prítomnosťou ľudskej spermy a zmiešaná biologická stopa nebohej a najmenej jednej osoby, pričom obžalovaný bol vylúčený ako nositeľ tejto stopy. Na tričku nebohej, ktoré mala oblečené v čase smrti bolo množstvo oterov, kde bola zistená prítomnosť krvi a biologické stopy. Krvná stopa - oter hnedej farby na prednej strane 3,3 cm od ľavého bočného šviku a 14 cm od dolného okraja trička pochádzala od obžalovaného. Na prednej strane trička v oblasti krku sa nachádzala zmiešaná biologická stopa pochádzajúca od nebohej a od obžalovaného, biologická zmiešaná stopa bola zistená aj na zadnej strane trička v oblasti krku ktorá pochádzala najmenej od dvoch osôb, jednou osobou bola nebohá a obžalovaný bol vylúčený ako nositeľ DNA. Pri televízore v izbe bol nájdený ľudský vlas zodpovedajúci profilu obžalovaného. Na čiernom povrchu hubky ktorú držala nebohá v ľavej ruke sa našla zmiešaná biologická stopa pochádzajúca najmenej od dvoch osôb, nebohá bola vylúčená ako nositeľ tejto stopy, bola tu zistená prítomnosť DNA obžalovaného, ale nebola verifikovaná DNA druhej osoby. Za nechtami nebohej na prstoch ruky ukazováka a prostredníka bola zistená zmiešaná biologická stopa pochádzajúca najmenej od dvoch osôb, jedným z nich bol obžalovaný, druhá osoba nebola stotožnená, nebohá bola vylúčená ako nositeľ tejto stopy. V kúpeľni kde bolo nájdené telo nebohej sa nachádzal papierový manuál s nápisom „F.“ na ktorom bol zistený oter hnedočervenej farby s prítomnosťou krvi nebohej, jednalo sa o zmiešanú biologickú stopu od nebohej a ďalšej nestotožnenej osoby, pričom obžalovaný bol vylúčený ako nositeľ tejto stopy. Na uteráku, ktorým mala nebohá prekryté dýchacie cesty, a ktorý bol v zadnej časti zafixovaný o sprchový kút, nebola zistená prítomnosť krvi, nachádzala sa na ňom biologická stopa od nebohej a zmiešaná biologická stopa na povrchu rubovej strany uteráka, ktorá patrila nebohej a nestotožnenej osobe, obžalovaný bol vylúčený ako nositeľ stopy. Žiadna stopa pochádzajúca od obžalovaného nebola na uteráku zistená. V izbe sa nachádzala plechovka od piva, na ktorej bola zistená

zmiešaná biologická stopa pochádzajúca najmenej od dvoch osôb, nebohá ako aj obžalovaný boli vylúčení ako nositelia stopy, jednou nestotožnenou osobou bola osoba mužského pohlavia. Z doplnku č. 1 k znaleckému posudku ČES:PPZ-KEU-SL-SXP-2019/1269 vyplýva, že mechanizmus vzniku biologických stôp nie je predmetom skúmania kriminalistickej genetickej analýzy. Preto nie je možné sa vyjadriť k presnému času a mechanizmu vzniku biologických stôp na skúmaných predmetoch. Výsledky analýzy DNA neposkytujú informácie o tom, ako a kedy bola stopa vytvorená. Vzhľadom na existenciu stôp, ktoré jednoznačne nepochádzajú od obžalovaného a zároveň nepatria nebohej, vzniká dôvodná pochybnosť o tom, že sa skutku dopustil práve obžalovaný.

Dovolací súd v súlade s podaným dovolaním preskúmaním obsahu znaleckého posudku KEÚ PZ Slovenská Ľupča, odvetvie kriminalistickej genetickej analýzy, z 13. septembra 2019, ČES:PPZ-KEU-SL-EXP-2019/1269 (č. l. 877 - 885), a jeho doplnenia č. 1 z 9. apríla 2020, ČES:PPZ-KEU-SL-EXP-2020/825 (č. l. 889 - 890A) zo spisu zistil, že krajský súd ako odvolací súd (rovnako okresný súd) nesprávne interpretoval výsledky vykonaného znaleckého dokazovania ohľadom biologických stôp zistených na mieste činu, ktoré boli porovnávané s krvou nebohej poškodenej, výterom bukálnej sliznice obvineného a výterom bukálnej sliznice svedka Ing. L. R.U.F. (resp. s DNA z nich izolovanej).

Krajský súd ako odvolací súd (v súlade s rozsudkom okresného súdu) dospel k takému záveru, že v prípade zisteného zmiešaného DNA profilu vylúčil obvineného ako nositeľa stopy, čo bolo v rozpore so znaleckým posudkom, v ktorom bolo uvedené, že obvinený bol vylúčený ako pôvodca majoritnej časti DNA profilu daného biologického materiálu s tým, že minoritná časť DNA profilu nie je vhodná na porovnanie a na individuálnu identifikáciu pôvodcu. Z uvedeného vyplýva, že nositeľom minoritnej časti DNA profilu mohol byť aj obvinený, nie však ako to vecne neprávne posúdili sudy, že obvinený bol vylúčený ako pôvodca takej biologickej stopy, resp. že pôvodcom takej stopy bola tretia osoba. Išlo o nesprávnu interpretáciu týchto stôp:

- župan poškodenej - svetlá škvrna, zviditeľnená škvrna,
- tričko, ktoré mala oblečená poškodená - na zadnej strane v oblasti krku,
- papierový manuál s nápisom „Nokia“ - materiál z povrchu prednej a zadnej strany,
- uterák, ktorým mala poškodená prekryté dýchacie cesty - povrch rubovej strany.

Obdobne tak pokiaľ bolo odvolacím súdom (súdom prvého stupňa) uvádzané, že na čiernom povrchu hubky, ktorú mala poškodená v ľavej ruke a tiež za nechty ukazováka a prostredníka pravej ruky poškodenej bola poškodená vylúčená ako nositeľ stopy (v zmiešanom DNA profile zistená v majoritnej časti DNA obvineného), tak podľa znaleckého posudku bola táto vylúčená len ako pôvodca majoritnej časti DNA profilu s tým, že minoritná časť DNA profilu nie je vhodná na porovnanie a na individuálnu identifikáciu pôvodcu. Takže záver súdov o vylúčení poškodenej ako pôvodcu DNA (minoritnej časti) pri týchto stopách, resp. že má ísť o DNA tretej neznámej osoby, je zavádzajúci.

Nedôslednosť pri posudzovaní biologických stôp súdmi v pôvodnom konaní vyplýva aj z tej skutočnosti, že v prípade papierového manuálu s nápisom „Nokia“ bol skúmaný jednak oter hnedočervenej farby, v ktorom bola zistená prítomnosť DNA profilu zhodného s poškodenou, jednak biologický materiál odobratý z povrchu prednej a zadnej strany manuálu, kde bol zistený zmiešaný DNA profil s majoritnou časťou zhodnou s DNA profilom poškodenej s tým, že minoritná časť DNA profilu nie je vhodná na porovnanie a individuálnu identifikáciu pôvodcu. V napadnutom uznesení krajského súdu (resp. v rozsudku okresného súdu) je však v rozpore s tým uvedené, že na papierovom manuáli „bol zistený oter hnedočervenej farby s prítomnosťou krvi nebohej, jednalo sa o zmiešanú biologickú stopu od nebohej a ďalšej nestotožnenej osoby, pričom obžalovaný bol vylúčený ako nositeľ tejto stopy“(teda akoby predmetom skúmania mal byť iba oter).

Záver odvolacieho súdu (rovnako súdu prvého stupňa) ohľadom posúdenia biologických stôp zistených na mieste činu sú zavádzajúce a vo svojej podstate v rozpore so znaleckým dokazovaním, keďže pri týchto konkrétnych stopách bol obvinený vylúčený ako pôvodca majoritnej časti zmiešaných DNA stôp, pričom minoritná časť zmiešaného DNA profilu nebola vhodná na individuálnu identifikáciu pôvodcu (obdobne tak ohľadom poškodenej v prípade čierneho povrchu hubky a biologického materiálu

za nechtami ukazováka a prostredníka poškodenej). Vыводzovať z uvedeného, že obvinený bol vylúčený ako pôvodca predmetných stôp s tým, že majú patriť tretej nestotožnenej osobe, je vecne nesprávne a dezinterpretáčné, pretože možnosť, že v minoritnej časti mohla byť DNA obvineného tým nie je vylúčená, a teda prítomnosť tretej osoby na mieste činu nie je zrejma.

Pritom z predmetného znaleckého posudku tiež vyplýva, že:

- rovnaký DNA profil krvných stôp zaistených zo županu poškodenej (oter svetlohnedej farby na pravom rukáve), trička poškodenej (oter hnedej farby na prednej strane približne 3,3 cm od ľavého bočného švu) a z bazálneho konca ľudského vlasu (zaistený v izbe poškodenej) je zhodný s DNA profilom obvineného,
- biologický materiál zaistený z hubky (čierny povrch), ktorú mala poškodená v ruke a z jej ukazováka a prostredníka pravej ruky obsahoval zmiešaný DNA profil obsahujúci majoritnú časť zhodného s DNA profilom obvineného,
- biologický materiál zaistený z trička poškodenej - povrch prednej strany v oblasti krku - jedná sa o zmiešanú biologickú stopu od dvoch osôb s kombináciou DNA profilov obvineného a poškodenej.

Pre úplnosť posudzovania treba uviesť, že zo znaleckého posudku zároveň vyplýva, že v prípade iných skúmaných stôp nebola zistená prítomnosť DNA profilov žiadneho z DNA profilov porovnávacích vzoriek (plechovka - zmiešaná biologická stopa a červená zubná kefka - štetiny), resp. zo zistenej zmiešanej biologickej stopy je zmiešaný DNA profil kombináciou DNA profilov poškodenej a neznámej osoby mužského pohlavia (zubná kefka bielej farby - štetiny, povrch rúčky), resp. ženského pohlavia (zubná kefka červenej farby - povrch rúčky) bez zistenia prítomnosti DNA profilu obvineného. Zároveň treba poukázať (z pohľadu prípadného spoločného používania vecí viacerými osobami), že na skúmaných stopách nebola zistená prítomnosť DNA druhého spolubývajúceho, svedka Ing. L. R., s ktorým mala navyše poškodená riadne komunikovať (na rozdiel od charakteru jej vzťahu s obvineným).

K vyššie uvedenej nesprávnej interpretácii znaleckého dokazovania z odvetvia kriminalistickej genetickej analýzy pritom dospeli súdy oboch stupňov bez toho, aby predtým k týmto podstatným okolnostiam vypočuli príslušného zástupcu KEÚ PZ Slovenská Ľupča, ktorý vypracoval daný znalecký posudok, čo bude nevyhnutné v novom konaní vykonať a v rámci toho je možné zároveň zistiť, či vzhľadom na odstup času niekoľkých rokov od predmetného znaleckého skúmania, existujú nové postupy a metódy skúmania, ktoré by umožnili skúmať minoritnú časť DNA profilu na dotknutých zaistených stopách týkajúcich sa tela a vecí poškodenej, ktorá podľa znaleckého posudku nebola vhodná na porovnanie a individuálnu identifikáciu pôvodcu.

Uvedené pochybenia pri interpretácii znaleckého dokazovania sú takého kľúčového významu (viedli k nepodloženému záveru, že na mieste činu sú predmetné stopy, ktoré nepochádzajú od obvineného a poškodenej, čím vznikla podstata dôvodnej pochybnosti, že sa mal skutku dopustiť obvinený), že zistené porušenie zákona zásadne ovplyvnilo postavenie obvineného (z pohľadu podmienky ustanovenej v § 371 ods. 5 Tr. por.).

Odvolací súd a súd prvého stupňa ďalej opreli meritórne oslobodzujúce rozhodnutie o skutočnosti týkajúcej sa:

- nezistenia, že by mobilné telefóny obvineného a poškodenej boli v požadovaných časoch súčasne zachytené bunkou telefonického spojenia, resp. že by mal obvinený pri sebe telefón poškodenej,
- nepreukázania motívu konania obvineného ohľadom hádky medzi nimi pre neudržiavanie poriadku v spoločných priestoroch s tým, že z výpovedí svedkov vyplýva, že sa poškodená sťažovala na neporiadok, ktorý robil v spoločných priestoroch obvinený, ale nie, že by mala s ním niekedy nejaký konflikt,
- záverov psychiatrického posudku na obvineného, podľa ktorých agresivita nie je jeho osobnostný rys.

Dovolací súd k tomu vzhľadom na obsah dovolacích námietok (viazanosť ich obsahom podľa § 385 ods. 1 Tr. por.) uvádza, že z pohľadu možného používania mobilného telefónu poškodenej obvineným po jej úmrtí z vykonaného dokazovania vyplýva používanie mobilného telefónu poškodenej v miestach,

kde sa mal nachádzať obvinený, keď 19. marca 2019 v čase od 13:01:14 hod. do 13:07:30 hod. bol mobilný telefón poškodenej zachytený bunkou telefónneho spojenia U., ul. H. (komunikácia SMS správami s dcérou E. Q.), pričom podľa správy J. H. a. s. (č. l. 1547 - 1552) bola dopravná karta obvineného použitá v tento deň o 09.49 hod. pri cestovaní z H. do U. a o 15.37 hod. pri cestovaní z H. do T.. Mobilný telefón poškodenej bol ďalej zachytený v dňoch 20. marca, 21. marca a 25. marca 2019 (kedy bol obvinený v práci) v miestach výkonu práce obvineného najbližšími bunkami telefónneho spojenia v H. na ul. J. a Š..

Skutočnosť, že mal obvinený reálny konflikt s poškodenou vyplýva z výpovedí viacerých svedkov a pokiaľ sa poškodená sťažovala na neporiadok v spoločných priestoroch, ktorý mal robiť obvinený, je zrejmé, že sa sťažovala na obvineného ako nositeľa daného stavu. V tejto súvislosti z pohľadu prípadnej možnosti násilného konania zo strany obvineného dovolateľ poukázal na dôkazy, s ktorými sa súdy v pôvodnom konaní relevantne nevysporiadali a ktorých podstatou je podozrenie z možného násilného správania obvineného voči inej osobe (správa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava z 3. augusta 2020, č. l. 1833 - 1834 a uznesenie tohto ústavu z 10. novembra 2020, č. l. 1835 - 1840) v spojitosti so závermi znaleckého posudku č. XX/XXXX Centra duševného zdravia, s.r.o. z odvetvia psychiatrie (ohľadom charakteristiky osobnosti obvineného ako schizoidnej poruchy prejavujúcou sa najmä emočnou fádnosťou, preferovaním samoty, minimalizovaním sociálnych kontaktov a až úzkostlivým lpením na dodržiavaní svojej osobnej zóny, resp. jej neprekračovania druhými ľuďmi) a znaleckého posudku PhDr. Andreja Benkoviča č. XXX/XXXX z odvetvia klinická psychológia dospelých (v záťažových situáciách má obvinený nízku frustračnú toleranciu, ktorej dopad však silne internalizuje, prechádza do anxiózne - depresívneho prežívania, anamnesticky až s panickými atakmi, intelektové schopnosti sú vo vyššom pásme priemernej inteligencie).

Dovolací súd v súlade s podaným dovolaním dospel k záveru, že v prejednávanej veci súdy jednak vecne nesprávne, v rozpore s jeho obsahom, interpretovali výsledky znaleckého dokazovania z odvetvia kriminalistickej genetickej analýzy so záverom, že dané stopy jednoznačne nepochádzajú od obvineného a tento nebol jedinou osobou, ktorá sa mohla nachádzať na mieste činu, jednak sa nevysporiadali s viacerými vykonanými dôkazmi, na ktoré bolo poukázané v dovolaní, resp. tie, s ktorými sa vysporiadali, hodnotili izolovane a jednostranne v prospech obvineného.

V novom konaní bude potrebné spolu s okolnosťami a časom smrti poškodenej vziať do úvahy a vyhodnotiť všetky relevantné dôkazy, posúdiť možný motív zo strany obvineného (reálne existujúci konflikt s poškodenou) a v tejto súvislosti riadne posúdiť svedecké výpovede, zaistený profil DNA obvineného na tele a veciach poškodenej, lokalizáciu mobilných telefónov obvineného a poškodenej, resp. používanie mobilného telefónu poškodenej po jej smrti, pokladničný blok z Q. z 28. októbra 2019 potvrdzujúci vrátenie kľúča tvar/nabyt a v tejto súvislosti výpoveď svedka Ing. E. U. a závery znaleckého posudku KEÚ PZ z odvetvia mechanoskopie ČES:PPZ-KEU-SL-EXP-2019/1269, konanie obvineného po spáchaní skutku, resp. závery znaleckého skúmania z odboru elektrotechnika ohľadom notebooku obvineného, a to vyhľadávania leteniek obvineným do zahraničia 18. marca a 29. marca 2019 (deň po smrti poškodenej a po nájdení tela poškodenej), o jeho cílenom a vedomom zmazaní histórie prehliadania web stránok pred dátumom 5. augusta 2019 a prezeraní videí s témou násilných trestných činov, výpoveď svedkyne Ing. J. C. ohľadom správania sa obvineného pri úkonoch polície v rámci nájdenia tela poškodenej, závery znaleckých posudkov z odvetvia psychiatria a z odvetvia klinická psychológia dospelých, ako aj posúdiť konštantnosť výpovedí obvineného o tom, kde sa mal nachádzať v inkriminovanom čase, keď malo dôjsť k smrti poškodenej (za predpokladu ich použiteľnosti v konaní). V tejto súvislosti dovolací súd pripomína, že skutočnosti uvedené znalcami v rámci forenzného interview za účelom vypracovania znaleckého posudku nie je možné použiť na preukazovanie viny danej osoby, keďže také vyjadrenie nebolo vykonané v rámci výsluchu obvineného s náležitosťami, ktoré pre taký úkon vyžaduje § 121 a nasl. Tr. por. (primerane R 49/1968-I.), a teda poukazovanie dovolateľa na také vyjadrenie obvineného je bezpredmetné.

Napokon dovolací súd uvádza, že zo spisového materiálu zistil, že znalec z odvetvia súdneho lekárstva Doc. MUDr. Ľubomír Straka, PhD. sa pri výsluchu na hlavnom pojednávaní 5. októbra 2021 (po

zrušení a vrátení věci soudu prvního stupně na nové přejednání a rozhodnutí) vyjadril k otázkám a nezrovnalostiam vytýkaným odvolacím soudem ohľadom zranení poškodenej, príčiny a čase smrti poškodenej a vplyvu antidepresív užívaných poškodenou. Obširným spôsobom reagoval aj na otázky strán. Dovolací súd zo zvukového záznamu z danej časti hlavného pojednávania v súlade s dovolaním nezistil, že by znalec odmietol špecifikovať konkrétne skutočnosti, ktoré viedli k posunutiu intervalu času smrti poškodenej. K uvedenej otázke znalec uviedol, že stanovenie času smrti je multifaktoriálny proces, nedá sa určiť presne a vždy je to len odhad závislý aj od minimálnych zmien vo vonkajších podmienkach, ktoré v prvopočiatku nemuseli byť známe. Na výslovnú otázku prokurátora, aby znalec vymenoval faktory, ktoré viedli k posunutiu času smrti poškodenej, znalec odpovedal: „V prvom rade samozrejme zhodnotením tela alebohej, zhodnotením postupu neskorých posmrtných zmien, ktoré u nej boli, už v podstate počínajúca hniloba, známky mumifikácie a podobne a samozrejme rozhodujúce je okrem toho, aké je samotné telo, akú má hrúbku tuku, aké má rozloženie tuku na organizme, samozrejme určovali sme to aj na základe zhodnotenia okolia, v ktorom sa telo nachádzalo, čiže prostredia a v danom prípade sme brali do úvahy aj výsledky v podstate vyšetrovania, kde bolo zistené výsluchmi, že okno, kde bola menovaná nájdená v tej kúpeľni, tak to okno bolo otvorené, v podstate tým pádom nám to celé zmenilo, že ako vplýval ten vzduch na tú podlahu, ktorá bola keramická, tým pádom to bol veľmi dobrý tepelný vodič, čiže dochádzalo tým pádom k oveľa rýchlejšiemu vychladnutiu tela. Čiže v podstate v kombinácii zhodnotenia posmrtných zmien na tele s okolnosťami nálezu tela, teda s tým prostredím, v ktorom sa telo po smrti nachádzalo, kde hlavnú rolu hralo to okno a tá podložka.“ Teda nešlo o vyjadrenie znalca vo význame, že by odmietol označiť konkrétne skutočnosti, ktoré viedli k zmene určenia času smrti poškodenej v dodatku znaleckého posudku, ako je to zavádzajúco uvedené v napadnutom uznesení krajského soudu, ktorý pokiaľ mal za to, že vyjadrenie znalca bolo nedostatočné, mohol tohto predvolať na verejné zasadnutie a vypočuť ho k tejto skutočnosti.

Uvedené pochybenie odvolacieho soudu mohlo byť spôsobené aj tou skutočnosťou, že okresný súd zaznamenával priebeh hlavného pojednávania nie diktovaním, ale použitím záznamového zariadenia, pričom však následne nedošlo k prepisu záznamu do obyčajného písma, keďže to predsedníčka senátu okresného soudu nenariadila (s čím sa uspokojil rovnako odvolací súd, ktorý ako nadriadený súd rovnako prepis do obyčajného písma nenariadil, hoci už predtým v zrušujúcom uznesení z 24. marca 2021, sp. zn. 3To/1/2021, vytkol okresnému soudu, že opis obsahu výpovedí niektorých svedkov v rozsudku nezodpovedá skutočnému obsahu vykonaného dôkazu). V tomto ohľade dovolací súd uvádza, že z dotknutého ustanovenia § 58 ods. 6 Tr. por. síce nevyplyva, že je nutné prepísať do obyčajného písma automaticky každý zvukový záznam vyhotovený o hlavnom pojednávaní (je to viazané na pokyn predsedu senátu, resp. samosudcu), ale práve v prípade zložitejšieho a rozsiahlejšieho dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní spočívajúcom vo vykonaní viacero výsluchov svedkov či znalcov, by malo byť samozrejmosťou, aby predseda senátu/samosudca dal taký pokyn, a to najmä za účelom následného prípadného posudzovania věci v rámci riadnych či mimoriadnych opravných prostriedkov a takto bude nutné postupovať v tejto věci pri jej novom prejednaní.

Zároveň pokiaľ odvolací súd v napadnutom uznesení so závermi vyššie uvedeného znalca polemizoval s poukazom na citácie z odbornej literatúry z oblasti súdneho lekárstva bez toho, aby predtým požiadal znalca minimálne o vysvetlenie, dovolací súd to považoval za nenáležité a išlo o postup priamo rozporný so zákonom, keď odvolací súd takýmto spôsobom nahrádzal, resp. korigoval znalecké dokazovanie, hoci išlo o odbornú otázku, na ktorú sú potrebné odborné znalosti, ktorej zodpovedanie zákon zveruje znalcovi (súd sa staval v podstate do pozície znalca). Pokiaľ teda odvolací súd pochyboval o správnosti záverov daného znaleckého skúmania (hoci s poukazom na odbornú literatúru z danej oblasti), mal požiadať znalca o vysvetlenie jeho predvolaním a výsluchom na verejnom zasadnutí, resp. o doplnenie posudku a pokiaľ by bol odvolací súd toho názoru, že to nevedlo k odstráneniu pochybností, bolo treba pribrať iného znalca (§ 146 Tr. por.), resp. na preskúmanie posudku znalca pribrať znalecký ústav (§ 147 ods. 1 Tr. por.). Odvolací súd však žiadnu zo zákonných možností korekcie a preskúmateľnosti znaleckého posudku nevyužil a iba v meritórnom rozhodnutí uviedol skutočnosti poukazovaním na odbornú literatúru, podľa ktorých spochybňoval závery znaleckého skúmania bez toho, aby sa k tomu mohol vyjadriť daný znalec ako odborník na skúmanú oblasť. Uvedené platí obdobne, pokiaľ krajský súd namietal, že sa tento znalec vyjadroval bez pribratia odborného konzultanta k ovplyvneniu nervovej

sústavy a psychiky poškodenej pred jej smrťou látkami zistenými v krvi, keďže hlavným zameraním znalca je súdnolekárska alkoholológia, toxikológia, psychotropné a omamné látky, dopravné nehody a strelné poranenia (na čo poukázal aj samotný znalec vo svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní).

Na základe uvedeného dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že napadnutým uznesením krajského súdu a konaním, ktoré mu predchádzalo, z dôvodu § 371 ods. 3 Tr. por. bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 12, § 168 ods. 1, § 176 ods. 2 a § 319 Tr. por. v prospech obvineného, podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil dané uznesenie krajského súdu a jemu predchádzajúci rozsudok okresného súdu, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. okresnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Dovolací súd zároveň podľa § 388 ods. 2 Tr. por. nariadil, aby bola vec rozhodnutá súdom prvého stupňa a odvolacím súdom v inom zložení senátu. Dovolací súd považuje vyššie uvedené pochybenia oboch vo veci už dvakrát konajúcich súdov z pohľadu hodnotenia dôkazov, neadekvátneho interpretovania záverov znaleckého posudku z odvetvia kriminalistickej genetickej analýzy, resp. spôsobu polemizovania so závermi znalcov z odvetvia súdneho lekárstva bez toho, aby bol minimálne daný znalec požiadaný o vysvetlenie, za tak závažné, že mal relevantné pochybnosti o tom, či by súd prvého stupňa a odvolací súd v doterajšom zložení boli schopné pri novom prejednaní veci zaistiť dodržanie základnej zásady trestného konania podľa § 2 ods. 12 Tr. por. a rozhodnúť o obžalobe zákonne a spravodlivo bez toho, že by to nevyvolávalo pochybnosti o ich neustrannosti. Teda dovolací súd rozhodol, aby bola vec súdom prvého stupňa a odvolacím súdom rozhodnutá v inom zložení senátu, t. j. v novom konaní sa nebudú môcť na rozhodnutí veci zúčastniť žiaden sudca a prísediaci, ktorí sa doteraz podieľali na rozhodovaní na súde prvého stupňa a na odvolacom súde.

Dovolací súd uvádza, že z tohto jeho rozhodnutia nevyplýva spôsob, ako má byť z pohľadu posúdenia viny/neviny v novom konaní rozhodnuté. V novom konaní bude musieť okresný súd opätovne rozhodnúť o obžalobe s povinnosťou hodnotenia dôkazov podľa vnútorného presvedčenia so zvážením všetkých okolností prípadu ako to vyplýva z vyššie uvedených skutočností vzhľadom na viazanosť právnym názorom vysloveným dovolacím súdom (§ 391 ods. 1 Tr. por.). Písomné vyhotovenie meritórneho rozhodnutia bude musieť obsahovať všetky zákonom predpísané náležitosti tak, aby podľa zákona a ustálenej súdnej praxe bola splnená požiadavka takého meritórneho rozhodnutia, ktoré dáva dostatočným a presvedčivým spôsobom odpovede na všetky relevantné otázky týkajúce sa predmetu súdnej ochrany.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.